

CENTRALA INFORMACJI I DOKUMENTACJI

Sprawozdanie No 74 z dnia 31 grudnia 1939 r.

Z W R A C A M Y U W A G E

I.

S P R A W Y W A Ż N E

Strona 1 - 3

II.

P O L S K A

Strona 1 Antypolskie rezolucje studentów litewskich
" 2 Okrucierstwa sowieckie w Polsce
" 3 Zyczenia gen. Sikorskiego dla marsz. Mannerheima

III

P R Z E G L A D O G O L N Y

Strona 1 Stalin popiera Hitlera tanim kosztem
" 2 Nie ma dwóch Niemiec
" 3 Hilter i Stalin - winowajcami wojny
" 4 Odezwy noworoczne Hitlera i Göringa

IV

D O D A T E K

Kalendarzyk wydarzeń w r. 1939

Sprawozdanie zawiera 12 stron i 3 strony Dodatku

S P R A W Y W A Ż N E

Akcja pokojowa papieża Piusa XII.

Znaczna część niedzielnej prasy paryskiej zamieszcza depeszę Havasa z Kopenhagi, oparta na doniesieniu pisma "Politiken" o sześciokrotnej w ciągu jednego tygodnia wizycie nuncjusza papieskiego w Berlinie w siedzibie niemieckiego urzędu spraw zagranicznych. Wizyty te zestawia się ze spotkaniami papieża z królem włoskim.

Z drugiej strony wzmogła się znacznie aktywność dyplomatyczna na linii Rzym - Berlin, co pozostaje zapewne w związku z świątecznym orędziem papieża.

W Berlinie - jak pisze korespondent duński - wyraża się pogląd, że papież i Mussolini zgodni są w dążeniu, by obecny konflikt nie rozszerzył się i by przeciwstawić się dalszemu pochodowi bolszewizmu.

Sprawa ta stała się tym aktualniejsza, odkąd Finlandia zahamowała ofensywę sowiecką i odkąd zaczęto mówić o konieczności dla Rumunii rozpoczęcia rokowań z Sowietami w sprawie baz morskich.

Nuncjusz papieski nie przedstawił określonych propozycji pokoju powszechnego. Wyraża się przekonanie, że nastąpiła tylko wymiana informacji, która trwa, a która zmierza do znalezienia podstaw, gdy tyle wielkich wartości będzie zniszczonych w Europie, do podjęcia kroków celem przywrócenia pokoju.

/ Petit Journal, Oeuvre, Excelsior, Epoque, Ordre, Matin - z 31.XII., Paris-Soir z 30.XII. Zwraca uwagę, że Petit Parisien przemilczał powyższe doniesienie./

Czy Mussolini złoży Piusowi XII wizytę?

"L'Oeuvre" donosi via Londyn, że chociaż "Il Messaggero" stwierdził, jakoby pogłoska o wizycie Mussoliniego u papieża była przedwczesna, w kołach watykańskich podtrzymuje się, iż wizyta ta odbędzie się.

Pierwotnie podawano datę 4 stycznia; prawdopodobnie dojdzie ona do skutku dopiero 9 stycznia 1940 r.
/L'Oeuvre z 31.XII./

S P R A W Y W A Z N E

O działalności Stolicy Świętej

Szereg pism francuskich przynosi wiadomość o wydrukowaniu przez Watykan broszury o 40 paru stronicach, przedstawiającej działalność Stolicy Świętej od 1 grudnia 1938 do 15 grudnia 1939.
/Le Matin, l'Oeuvre i i. z 31.XII.39./

Nowa ofensywa pokojowa Niemiec

Według dyplomatycznego "Sunday Dispatch" pierwsza połowa stycznia przyniesie intensywną działalność dyplomatyczną, którą rozwiną Niemcy w celu uzyskania tak im potrzebnego pokoju.

Berlin raz jeszcze zabiegać będzie o pośrednictwo, by przedłożyć Francji i Anglii warunki pokojowe.

Według zwyczaju Adolfa Hitlera przedłożeniu tych warunków towarzyszyć będą groźby. Tym razem Niemcy dadzą do zrozumienia, że gdyby alianci odrzucili warunki niemieckie, zawarte będzie natychmiast przymierze wojskowe między Rzeszą a Z.S.R.R.

Nie potrzeba jednak powatarzać - pisze dziennikarz angielski - że Londyn i Paryż są zdecydowane odrzucić pokój "koślawy", nie przyjmą też warunków niezgodnych z wielokrotnymi oświadczeniami pp. Daladier i Chamberlaina.

Hitler domaga się, by Molotow przybył za 15 dni do Berlina celem przedyskutowania sprawy przymierza wojskowego i celem wykazania całkowitej solidarności obydwu państw, jeśli chodzi o ich stanowisko wobec państw skandynawskich, które powinny prowadzić politykę ścisłej neutralności, tj. powstrzymać się od wszelkiej moralnej czy materialnej pomocy na rzecz Finlandii.

W sprawie ewentualnego spotkania Mussoliniego z papieżem pismo angielskie utrzymuje, że chodzi tu o potwierdzenie porozumienia, istniejącego między państwem włoskim a Kościołem i opozycji obydwu czynników wobec polityki komunistycznej.

Wreszcie "Sunday Dispatch" zamieszcza informacje dotyczące kampanii finlandzkiej Sowieców, wedł. których ofensywa sowiecka odłożona została jakoby do wlosny, gdy odbędzie się już ponownie "czystka" w armii czerwonej.
/Matin, Petit Parisien z 31.XII./

Nr. 74 z 31.XII.1939.

S P R A W Y W A Ż N E

Mussolini konferuje z Grazianim

"Le Matin" donosi z Rzymu o dwugodzinnej konferencji Mussoliniego z marsz. Grazianim w sprawach zarządzeń wojskowych włoskich, odnoszących się do obrony kraju.
/Matin, z 31.XII./

Udział państw neutralnych w wojnie wolnościowej

W piśmie "The English Speaking World" generał sir Hubert Gough zamieścił ciekawe rozważania n.t. konieczności obrony państw mniejszych przed inwazją sowiecką i niemiecką.

"Zanim obecna wojna będzie wygrana, cała Europa będzie pod bronią" - twierdzi autor. Wielka Brytania powinna przyrzec poparcie małym narodom w ich walce przeciwko totalitaryzmowi i przygotowywać się do wypełnienia tego przyrzeczenia przez rozwijanie i organizowanie swych sił.

Wzywa on rząd brytyjski, by przygotował akcję dyplomatyczną konieczną dla zorganizowania takiej wojny wolnościowej. Już teraz nadarza się okazja z racji napaści na Finlandię.

Jeśli z powodu słabości lub małoduszności, która ukrywa się często pod nazwą rozsądku, nie okażemy odwagi w stosunku do Rosji, stracimy największy atut, który posiadamy, t.j. rzady moralne w Europie.

W dalszym ciągu swych rozważań gen. Gough stwierdza słabość militarną Sowietów - tego kolosa na nogach glinianych, nie zdolnych do zorganizowania żadnej większej akcji ofensywnej. Zastanawia się też nad możliwościami zaatakowania Rosji od północy /Murmańsk/ i południa /Morze Czarne - przy pomocy Turcji/. Z drugiej strony przewiduje możliwość wspólnego ataku niemiecko-sowieckiego w stronie łunonii oraz inwazję niemiecką na obszarze państw skandynawskich w celu zatrzymania ekspansji sowieckiej w tym kierunku.

Uwagi swe kończy, podkreślając "życiowe znaczenie zorganizowania wielkiej wyprawy krzyżowej, wojny wolnościowej, w której wszystkie państwa neutralne Europy powinny wziąć udział."

/Le Jour, Echo de Paris, Petit Journal z 31.XII.39./

Dział II

P o l s k a

Antypolskie rezolucje studentów litewskich

Na zebraniu studentów uniwersytetu im. Witolda Wielkiego na którym obecnych było około tysiąca studentów litewskich, uchwalono 14 rezolucyj, wśród których czytamy m.i. co następuje:

Przedstawiciele studentów proszą o zrewidowanie ustawy o autonomii dla uniwersytetu, o jak najszybsze zamknięcie uniwersytetu wileńskiego i przeniesienie uniwersytetu kowieńskiego do Wilna. Należy jak najprędzej przystąpić do litwinizacji okręgu wileńskiego. We wszystkich szkołach należy wzmocnić używanie języka litewskiego.

Kwestie mniejszości narodowych w okręgu wileńskim powinny być uregulowane przez specjalną ustawę. Do litewskich szkół wyższych należy przyjmować studentów mniejszości narodowościowych według procentu ludności.

Rząd winien poczynić kroki, aby biskup wileński, Jabłrzykowski, znany jako przesławca Litwinów za rządów polskich, ustąpił ze swego stanowiska i został napiętnowany jako wróg ludu litewskiego. Należy zabronić agitacji księży polskich w klasztorach wileńskich.

Studenci litewscy protestują przeciw utworzeniu gimnazjum państwowego z polskim językiem wykładowym we Wilnie.

Należy jak najprędzej przeprowadzić w okręgu wileńskim oraz innych częściach Litwy reformę rolną, ograniczając obszar posiadanej ziemi. Należy więcej uwagi poświęcić sprawom opieki społecznej oraz ochronie interesów materialnych robotników i ubogich chłopów. Należy stworzyć fundusz dla popierania byłych więźniów politycznych, Litwinów. Część urzędników państwowych w okręgu wileńskim powinna być zastąpiona przez innych. Należy popierać Litwinów w okręgu święciańskim wzmocnić konsolidację narodową Litwinów bez różnicy przekonań ideologicznych.

Rezolucje te zostały przesłane radzie ministrów, ministrowi oświaty, pełnomocnikowi sąłowemu na okręg wileński, Bizauskasowi oraz senatowi uniwersyteckiemu.
/Biul.pr.Zyl. Nr.64/

Dwa tysiące internowanych wyjechało z Litwy do Z.S.R.R.

Do Białorusi Zachodniej i Ukrainy Zachodniej odesłano nowy transport internowanych żołnierzy polskich w liczbie 200 osób. Ogółem wysłano już do ZSRR około 2000 internowanych. Ci z posród nich, którzy urodzili się w okręgu wileńskim, zostają stopniowo uwalniani z obozu i udają się do Wilna. Do ziem polskich pod okupacją niemiecką internowanych na razie się nie wysyła.
/Biul.Pr.Zyd.Nr.64/

P O L S K A

Zycie Warszawy

Wiadomość o epidemii tyfusu w Warszawie i o nędzy jej ludności, która mimo to nie upada na duchu, o czym już donosiliśmy w poprzednich naszych sprawozdaniach, zamieszczają: Le Temps, La Croix z 31 XII.

Męczeństwo Polski

"La Croix" zamieszcza informacje podane już przez nas w nr.73 sprawozdania oraz zaczerpnięte z poprzednich naszych komunikatów o prześladowaniu ludności polskiej przez Niemców, o wypędzaniu Polaków z ich siedzib i o ciągłych egzekucjach, dokonywanych przez władze niemieckie. /La Croix z dn.31.XII./

Okrucienstwa sowieckie w Polsce

Bolszewicy prowadzą dalej swoje krwawe dzieło na ziemiach, które podlegają ich jarzmu. Występują oni nie tylko przedko wszystkiemu co jest polskie, ale także przeciwko temu wszystkiemu, co dotyka najświętszych uczuć nieszczęśliwej ludności.

Dziennik "Amisius" poleca z Kowna, że bolszewicy zamordowali we wsi Zelba księdza Hrynskiego. Kapelana Twardowskiego, który swiczo opuścił szeregi armii zamordowano bestialsko uderzeniami pałki. Morderstwo zostało popełnione przez czerwone oddziały policji w gminie Lipno powiatu Lipce. W parafii Michałowszczyzna, koło Grodna bolszewicy zabili ksi. Ksornicę w wieku lat 70. /La Croix za Patem 30 XII 39 /

Rozstrzelanie prof. Białobrzeskiego

Prasa francuska z niedzieli przynosi doniesienie PAT-a o rozstrzelaniu światowej sławy fizyka prof. Czesława Białobrzeskiego w Warszawie pod zarzutem "dostarczania Polakom broni, amunicji i środków wybuchowych." Akt oskarżenia skonstruowano na podstawie rewizji laboratorium prof. Białobrzeskiego, gdzie znaleziono znikome ilości środków wybuchowych, po-

P O L S K A

trzebnych uczonego do doświadczeń naukowych.

Pisma francuskie zniekształciły nazwisko /Białobrzesci
- zamiast Białobrzęski/.

Najobszerniej traktują o tym: Le Petit Journal, a
poza tym piszą o tym: Figaro, Ordre, Matin, Populaire
z 31.XII.39.

Życzenia gen. Sikorskiego

dla marsz. Mannerheima

Z okazji Nowego Roku gen. Sikorski, wódz naczelny armii
polskiej i prezes Rady Ministrów przesłał marsz. Manner-
heimowi następujący telegram:

"Na koniec roku, tak bolesnego dla Pańskiej bohaterkiej
Ojczyzny, przesyłam Panu w imieniu własnym i armii polskiej
najlepsze i najgorętsze życzenia, by nadchodzący rok był
dla Finlandii rokiem zwycięstwa prawa i sprawiedliwości.
Armia polska jest całym sercem z wami."
/Le Figaro za PAT-em z 31.XII.39./

Dzieln III

Prasa francuska

Prasa francuska

Stalin popiera Hitlera.
tani Koszt

"L'Epoque" zwróciła uwagę na tytuł p. Laverna i p. v. "ZSPR i Czechosłowacji", którego streszczenie w skrócie podaje:

Wzrost w Rosji wobec państwa słowackiego jest szczególnie obraźliwy. Już od dawna wiadomo, że "słowackość" jest rzeczą hasła literackiego, niż rzeczywiście politycznego. Tym niemniej tak wrota postawa ZSPR w stosunku do państwa słowackiego jest faktem nowym. W ciągu 30 lat Sołtety zniszczone były państwa, które przetrwały do tego dnia, ale do inwazji Francuzi wzięli, i Czechosłowacja będzie zarzewiem bolszewizmu w Europie. Rzeczywiście by o prost przeciwnie.

Autor przywołuje przed konferencją Północno-wschodnią, rosyjską, rosyjską, protest Litwinów i nieznanie przez rząd sowiecki inwazji Czechosłowacji i "niezależności" państwa słowackiego.

Podkreśla z 30 XII 39 Rosja dokonała więc zasadniczego zwrotu w stosunku do Czechosłowacji. Czy dowodzi on chęci Stalina do pomocy Hitlerowi? p. Laverna nie jest o tym przekonany. Sądzi on, że Stalin chętnie płaci Rzeszy monetą, która go kosztuje najmniej. W danym wypadku chodzi o fikcję dyplomatyczną, o potworny gest, ale ostatecznie gest.
/L'Epoque 30 XII 39 /

Duże trudności gospodarki niemieckiej

Zdaniem korespondentów berlińskiego "Neue Zürcher Zeitung", obecna organizacja gospodarki niemieckiej okazuje się niezdolna do sprostanienia potrzebom kraju podczas wojny.

W licznych dziedzinach powstały poważne trudności, zwłaszcza w zakresie polityki socjalnej, problemu cen i płac, oraz w dziedzinie polityki finansowej.

Środki przewidziane na początku wojny, a mianowicie: przedłużenie czasu pracy, obniżenie zarobków, zwiększenie podatków i rozluźnienie opieki nad robotnikami, okazały się całkowicie błędne, gdyż przyczyniają się do systematycznego zniszczenia produkcji.

Prasa francuska

To też środki te zostały zresztą odwołane. Tym niemniej nowy plan finansowy, stworzony przy wielkiej pomocy propagandy, okazał się niewystarczający.

W tych warunkach, kierownik nowego planu czteroletniego widział się zmuszony przeprowadzić odpowiednie poprawki. Przedsięwzięte obecnie środki nie są jeszcze znane publiczności. Zdaje się jednak, że reorganizacja gospodarki pociągnie za sobą liczne zmiany personalne.

Jest rzeczą możliwą, że podczas tej reorganizacji nastąpi zwiększenie wpływów sfer wojskowych na gospodarke narodową Niemiec.

/Le Populaire z dn 29 XII 39/

Niema dwóch Niemiec

Prasa i radio, prywatnie i oficjalnie, kontynuuje z tej i z tamtej strony La Manche stosowanie niebezpiecznych określeń, jak "walka z hitleryzmem", "krażownicy narodowo-socjalistyczne", "bombowce hitlerowskie" itp itp I spora liczba poczciwców we Francji i Anglii bierze te określenia serio.

Czy Niemcy mówią o reżimie daladierowskim lub o samolotach chamberlainowskich? Nic podobnego. W przeciwieństwie do nowej Białej Księgi niemieckiej min. spraw zagranicznych v. Ribbentron pisze, że n a r o d n i e m i e c k i nie złoży broni przed zniszczeniem wojskowym wroga i zabezpieczeniem się przed zdobyciem koniecznej przestrzeni życiowej przed wszelkim zagrożeniem w przyszłości.

Należy odpowiedzieć przede wszystkim na pytanie: Kogo zwalczają alianci, Hitlera czy Niemcy, narodowy-socjalizm czy Niemcy?

Badając fakty, próbując pisać historie ostatnich lat, należy stwierdzić, że v. Ribbentron ma rację. Hitler i narodowi-socjalisci są narodem niemieckim, ponieważ naród niemiecki tego bragnał.

Następuje zestawienie faktów: Niemcy, które mogły po 1918 r żyć w pokoju i rokoszować się wolnością, poszły za głosen Hitlera. Od 20 V 1928 do 29 III 1936 liczba jego wyborców wzrosła z 808 890 na 44 411 911. Hitler zrealizował swój cel "zdobycia władzy na legalnej drodze". Naród niemiecki chce widzieć Hitlera jako swego kierownika, a Hitler wywiązuje się z powziętych zobowiązań: niszczy Traktat Wersalski, odnawia placenia reparacyj, zbroi na ziemi, morzu i w powietrzu, odbiera Zagłębie Saary, renilitaryzuje Nadrenie, buduje linie Zygfrйда, anektuje Austrię, Sudety, Czechosłowację, Gdansk, Korytarz, Polskę...

Wykonuje program zatwierdzony plebiscytem całego Niemiec. Czy można wobec tego mówić, że Hitler

Prasa francuska

i narodowy socjalizm to nie Niemcy ?

/André Fribourg w "Notre Combat" z 29 XII 39 /

U w a g a: Powyższy artykuł jest drugim z kolei artykułem Fribourga w "Notre Combat" na ten sam temat i stanowi niarodajny przyczynek do toczącej się od miesiąca dyskusji na temat: "Jedno Niemcy, czy dwoje Niemiec?"

Hitler i Stalin - winowajcami wojny

Prasa francuska w dalszym ciągu komentuje "Złotą księgę" omawiając coraz to inny ważny dokument w niej zawarty.

Niektóre dzienniki z 30 b.m. nawiązują w czołowych artykułach do zaprodukowanej w Złotej "księdze" rozmowy z 7 marca 1939, między osobą blisko stojącą Hitlerowi a członkiem ambasady francuskiej w Berlinie, w której pierwszy powiedział, że Hitler ma w ręce kartę Stalina i że ją wygra w odpowiednim momencie, a wtedy przeprowadzi czwarty rozdział "olski".

W "Le Petit Bleu" p. Alfred Oberkirch, b. minister i deputowany wolnego "Menu", stwierdza na zasadzie tej rozmowy i innych dokumentów Złotej "księgi", że przesza jest jedynie i wyłącznie winna wojnie. Autor kończy swoje wywody uwagą, że zamykając Złotą "księgę" i medytując nad świadectwami ambasadorów Francji w Paryżu i Warszawie, jest się przerażonym zimną wolą Hitlera do czynienia zła.

P.L.O. Frossard w "La Justice" wyciąga z tej samej rozmowy z 7.III.39. wniosek, że Stalin jest co najmniej równie winny wojnie co Hitler. Stalin wiedział bowiem dobrze, że Hitler nie zdecyduje się na wojnę, dopóki układ sił będzie taki, jaki był przed niemiecko-sowieckim paktem. A więc od Rosji jedynie zależało - wojna czy pokój. Odpowiedzialność Hitlera - pisze autor - nie jest przez mniejsza. On stworzył przez swoje zbrodnie klimat wojenny. Ale do przygotowanej przez niego beczki z prochem Stalin przyłożył zapalony lont. Elementarne poczucie sprawiedliwości zabrania robić różnicę między Hitlerem a Stalinem, a historia postawi ich na tym samym akcie oskarżenia.

P. Leon Blum w "Le Populaire" znowu sądzi, że raczej wina Stalina jest większa. że o ile Hitler zastanawiał się jeszcze przed powzięciem decyzji zawarcia sojuszu z bolszewikami i wahał, o tyle Stalin na zimno i bez żadnych wahań lub względów na rozpętany przez siebie na świecie ruch antyfaszystowski i antynarodowo-socjalistyczny zawarł przymierze

Prasa francuska

z Rzeszą. Co więcej - oddał się on tak całkowicie do dyspozycji Hitlera, że ten ostatni posiadał już 7 marca 1939 jakgdyby prawo opcji nad nim. - P.Blum przytacza artykuł z "Prawdy" z 24.III.39. świadczący o tym, że sowieckie koła rządzące były już wtedy zdecydowane na zawarcie z Rzeszą brudnej transakcji.

/Le Petit Bleu, Le Populaire, La Justice z 30.XII.1939./

Odezwy noworoczne Hitlera i Goeringa

W odezwie noworocznej Hitlera do armii i do partii kanclerz gwałtownie atakuje w. Brytanię. Jako zdobycze polityki nar.-socjalistycznej w 1939 r. wymienia:

- 1/ "Odzyskanie" /reunion/ przez Rzeszę Czech i Moraw
- 2/ Reinkorporację Klajpedy
- 3/ unicestwienie Polski
- 4/ Pakt nieagresji z Rosją. - Usiłowania plutokratycznych zachodnio-europejskich mężów stanu podburzenia Niemiec przeciwko Rosji i odwrotnie, zostały w ten sposób udaremnione - dodaje Hitler.

Göring w jednej z dwóch wydanych przez siebie odezwy przedstawia agresję przeciwko Polsce jako akcję uwolnienia niemieckich terytoriów na wschodzie. Rzeszę czekają wielkie i trudne jeszcze zadania. Konczy odezwę patetyczną: "Führerze, rozkazuj, idziemy za Tobą."

/Petit Journal, Oeuvre, Petit Parisien, Excelsior, Figaro, Journal, Matin z 31.XII./

Uchwalenie budżetu francuskiego

Cała niedzielna prasa paryska przynosi sprawozdania o jednomyślnym uchwaleniu budżetu na rok 1940 w Izbie Deputowanych w ostatnim czytaniu. Izby zostały odroczone do 9 stycznia 1940 r.

/Cała prasa z 31.XII./

Układ handlowy francusko-belgijski

Prasa donosi o zawarciu nowego układu handlowego francusko-belgijskiego, wchodzącego w życie z dn. 1 stycznia 1940.

/Petit Journal z 31.XII.39./

Prasa amerykańska

Perspektywy południowo-wschodnie

Korespondent nowojorskiego "Herald-Tribune", Russel Hill, donosi z Berlina, że Niemcy obserwując agresję rosyjską w Finlandii, wyrażają od czasu do czasu życzenia i rady w kierunku "Lebensraumu" południowo-wschodniego, dla Rosji, a możliwie i dla Niemiec. W razie rozwoju nowej ofensywy handlowej w tym kierunku, dr Hjalmar Schacht byłby jednym z jej kierowników i miał już w tej sprawie konferencję z kanclerzem z początkiem grudnia.

Według artykułów prasy niemieckiej Niemcy pragnęłyby, żeby Rosja zaangażowała się we wojnę z Turcją, która jest nie tylko związana z Anglią i Francją, ale stanowi kluczowe wejście do Syrii, Mezopotanii, Persji i olbrzymich terytoriów pozostających pod wpływem angielskim.

"Völkischer Beobachter" zamieścił artykuł p.t. "Koncentracja wojsk na froncie kaukaskim". Artykuł ten opisywał ruchy wojsk francuskich, brytyjskich, tureckich i rosyjskich w Syrii, Egipcie, we wschodniej Turcji i w Transkaukazji i omawiał możliwości wojny rosyjsko-tureckiej. "Zwycięstwa Aleksandra i plany napoleońskie mogłyby być zrealizowane przez wojska rosyjskie."

Hamburska "Fremdenblatt" w artykule "Moskwa przeciw Anglii" mówi o Dardanelach, jako o możliwej przyczynie nieporozumienia między Sowietami a Anglią i konfliktu między Moskwą a Ankarą. Wzmiankowane jest też zainteresowanie się Sowietów dążeniem Indii do niepodległości, i nawet drobny fakt, że w Moskwie wydano właśnie słownik rosyjsko-hinduski.

/Baltimore Sun, 6.XII./

Węgry przeciw komunizmowi

Korespondent nowojorskiego "Timesa" C.L. Sulzberger donosi z Budapesztu, że rząd węgierski jest zdecydowany o-
przec się zbrojnie wszelkim próbom przeniesienia agresji komunistycznej na drugą stronę Karpat. Decyzja ta została powzięta na tajnym zebraniu Rady Regencyjnej.

Węgry są przekonani, że w razie pomyślnego dla Sowietów zakończenia kampanii fińskiej, Rosja zwróci się w kierunku krajów naddunajskich i czarnomorskich.

Jeżeli Rosja zdecydowałaby się na inwazję Rumunii i natknęła tam na słaby opór, Węgry zajęłyby Transylwanię, ponieważ byłoby to nie tylko odzyskaniem utraconej ważnej

Prasa amerykańska

ekonomicznej placówki, ale pozwoliłoby węgrom zająć mocną strategiczną linię Karpat i ich przedłużenie, aż do Alp transylwańskich."

Artykuł jednak dodaje, że nie oznacza to żadnych złych intencji przeciwko Rumunii, mimo silnych uczuć rewizjonistycznych, panujących w kołach wojskowych i hr. Teleki w swojej mowie w początku grudnia, zaznaczył dążność Węgier do sąsiedzkiego porozumienia, co spotkało się z uznaniem Bukaresztu. Gazeta rumuńska "Grigora Gafescu" powitała tę nową jako dążenie do wzajemnego porozumienia się między tymi narodami.

Sytuacja fińska zdaje się przyczyniać do połączenia się krajów południowo-wschodnich w blok skonsolidowany wobec groźby przyszłej inwazji.
/Baltimore Sun, 6.XII./

D O D A T E K

Kalendarzyk wydarzeń w r. 1939

Styczeń

10. Wizyta Chamberlaina i Halifaxa w Rzymie i narada Mussolinim
26. Triumfalny wjazd gen. Franco do Barcelony
30. wielka mowa Hitlera w Reichstagu

Luty

10. Zgon papieża Piusa XI.
27. Paryż i Londyn uznają rząd gen. Franco

Marzec

2. Wybór kard. Paccellięgo na papieża /Piusa XII/
13. Wojska niemieckie zagarniają Czechy i Morawy
15. Hitler wjeżdża do Pragi
16. Ustanowienie protektoratu czesko-morawskiego
18. Parlament francuski udziela rządowi Daladier nieograniczonych pełnomocnictw
28. wizyta prez. Lebrun w Londynie
31. Kapitulacja Madrytu
31. Chamberlain składa w Izbie Gmin oświadczenie, że jeśli Polska będzie zagrożona, Francja i Anglia przyjdą jej z pomocą.

Kwiecień

5. Alb. Lebrun ponownie wybrany prezydentem Francji
7. Włochy anektują Albanię
13. Paryż i Londyn gwarantują bezpieczeństwo Rumunii i Grecji
15. Roosevelt proponuje Hitlerowi i Mussoliniemu zagwarantowanie pokoju na 10 lat
20. Parlament angielski uchwała ustawę o powszechnym obowiązku służby wojskowej
28. Mowa Hitlera w Reichstagu, w której odrzuca on pokojowe propozycje Roosevelta i zrywa pakt o nieagresji z Polską.

Maj

1. Otwarcie wystawy międzynarodowej w N. Yorku
5. Mowa min. Becka w sejmie, jako odpowiedź na mowę Hitlera z 28. IV.
6. Arrol Jerzy i królowa Elżbieta wyjeżdżają do Kanady
24. katastrofa amerykańskiej łodzi podwodnej "Squalus"

D O D A T E K

Czerwiec

1. Katastrofa angielskiej łodzi podwodnej "Taitis"
6. Gen. Gamelin mianowany wodzem naczelny armii francuskiej
14. Katastrofa francuskiej łodzi podwodnej "Phoenix"
23. Franko-turecka umowa wzajemnej pomocy

Lipiec

3. Pierwsze incydenty w Gdańsku
18. W Moskwie rokowania anglo-francusko-sowieckie
27. Decydująca narada między Strangiem a Mołotowem

Sierpień

5. Francuskie i angielskie misje wojskowe jadą do Moskwy
8. Gauleiter Gdańska Forster jedzie do Hitlera
15. Komisarz L.N. w Gdańsku Burckhart u Hitlera
21. Podpisanie w Moskwie paktu sowiecko-niemieckiego
25. Ribbentrop w Moskwie
Chamberlain otrzymał od parlamentu nieograniczone pełnomocnictwa. Orędzia papieża i Roosevelta w celu uratowania pokoju. - Mobilizacja we Francji
27. Wymiana listów między Daladier a Hitlerem
- 28 i 29. Pertraktacje między Hitlerem a Chamberlainem
30. Powszechna mobilizacja w Polsce
31. Ostatnie przygotowania do wojny w Berlinie

Wrzesień

1. Napaść Niemców na Polskę
2. Powszechna mobilizacja w Anglii i Francji
3. Francja i Anglia wypowiedają wojnę Niemcom. - Uzbrojona mniejszość niemiecka w Bydgoszczy napada na ludność i na wojsko polskie
6. Pierwszy alarm lotniczy w Paryżu
12. Pierwsze posiedzenie Naczelnej Rady Aliantów
17. wtargnięcie bolszewików do Polski
18. Zatopienie angielskiego lotniskowca "Courageous"
19. Hitler wygłasza wielką mowę w Gdańsku
21. Zabójstwo rumuńskiego premiera Kalinescu przez niemieckich agentów
26. Rozwiązanie partii komunistycznej
27. Rezygnacja prez. Mościckiego i mianowanie prezydentem wł. Raczkiewicza
30. Kapitulacja Warszawy. - Utworzenie rządu gen. Sikorskiego w Paryżu

D O D A T K

Październik

2. Niemcy wkraczają do Warszawy
5. Hitler w Warszawie odbiera defiladę
6. Mowa Hitlera w Reichstagu z sugestiami pokojowymi
10. Kapitulacja Modlina i Helu
18. w Ankarze podpisano pakt angielsko-francusko-turecki
27. Zniesienie embargo w U.S.A.

Listopad

6. wielka bitwa powietrzna, w której strącono 9 samolotów niemieckich
8. Pokojowe propozycje królowej Wilhelminy i króla Leopolda
- Zamach na Hitlera w Monachium
9. Holandia zatapia swoje nadgraniczne rejony
30. Sowiety napadają na Finlandię

Grudzień

14. Z.S.R.R. wykluczone z L.N. - Nieszłowny koniec korsarza morskogo "admiral Graf Spee"
 22. Parlament francuski jednogłośnie uchwala budżet wojenny
- - - - -